Wstęp do informatyki

Wykład 8 Dziel i zwyciężaj Instytut Informatyki UWr

Temat wykładu

Metoda dziel i zwyciężaj:

- max & min (jednocześnie)
- sortowanie przez scalanie (merge sort)
- sortowanie szybkie (quick sort)

Dziel i zwyciężaj

- 1. Podziel problem na podproblemy
- 2. Rozwiąż podproblemy
- Połącz rozwiązania podproblemów tak, aby uzyskać rozwiązanie problemu głównego

Przykład.

Wyszukiwanie binarne!

Max & min problem

Specyfikacja

Wejście: *n*, *a*[0..*n*-1]

Wyjście: min – najmniejszy element *a*[0..*n*-1]

max– największy element a[0..n-1]

Rozw. 1

- Oblicz min
- Oblicz max
- Zwróć (min, max)

Rozw. 1

- Oblicz min
- Oblicz max
- Zwróć(min, max)

```
int min, max; //min, max globalne
...

void maxmin(int a[], int n)
{ int k;
  max=min=a[0];
  for (k=1; k<n; k++) {
    if (min>a[k]) min=a[k];
    if (max<a[k]) max=a[k];
}
}</pre>
```

```
def maxmin1(a, n):
  max=min=a[0]
  for k in range(1,n):
    if min>a[k]: min=a[k]
    if max<a[k]: max=a[k]
  return max, min</pre>
```

Liczba porównań (najgorszy przypadek): 2n-2

Obserwacja

Jeśli a[i] mniejsze niż najmniejszy element a[0..i-1], nie trzeba sprawdzać czy a[i] większe od największego elementu a[0..i-1].

```
int min, max; //min, max globalne
...

void maxmin(int a[], int n)
{ int k;
  max=min=a[0];
  for (k=1; k<n; k++)
    if (min>a[k]) min=a[k];
  else if (max<a[k]) max=a[k];
}</pre>
```

```
def maxmin1(a, n):
    max=min=a[0]
    for k in range(1,n):
        if min>a[k]: min=a[k]
        else:
        if max<a[k]: max=a[k]
    return max, min</pre>
```

Algorytm rekurencyjny

- If n = 1: max = min = a[0]
- If *n* = 2: wybierz min, max z a[0] i a[1] za pomocą jednego porównania
- If n > 2:
 - Podziel a[0..n-1] na dwie podtablice równej długości
 - Znajdź max1, min1: max & min pierwszej podtablicy
 - Znajdź max2, min2: max & min drugiej podtablicy
 - max = największy element w {max1, max2}
 - min = najmniejszy element w {min1, min2}

Specyfikacja (ogólniej, na potrzeby rozw. rekurencyjnego...)

Wejście:

- *I*, *p* liczby naturalne,
- a tablica

Wyjście:

- max max w a[I], a[I+1],...,a[p]
- min min w a[/], a[/+1],...,a[p]

```
int maxmin(int a[], int 1,int p)
{ int mi1, mi2, ma1, ma2;
  if (l==p) min = max = a[1];
  else
   if (p-l==1)
     if (a[l]<a[p]) {
      \max = a[p]; \min = a[1];
     else
     \{ \max = a[1]; \min = a[p]; \}
   else
   { maxmin(a, 1, (1+p)/2);
      mi1 = min; ma1 = max;
      maxmin (a, (1+p)/2+1, p);
      mi2 = min; ma2 = max;
      min = mi1<mi2 ? mi1 : mi2;
      max = ma1>ma2 ? ma1 : ma2;
```

```
Aby znaleźć max i min w a[0],...,a[n-1]:

maxmin (a, 0, n-1)
```

```
Uwaga:
min i max globalne!
Dlaczego?
```

```
def maxmin(a, 1, p):
 if l==p: return a[1],a[1]
 else:
   if p-l==1:
     if a[l] < a[p]: return a[p], a[l]
     else: return a[l],a[p]
   else:
     m1 = maxmin(a, 1, (1+p)/2)
     m2 = maxmin(a, (1+p)/2+1, p)
     if m1[1] < m2[1] min = m1[1] else min = m2[1]
     if m1[0]>m2[0] max = m1[0] else max = m1[0]
     return max, min
```

```
Aby znaleźć max i min w a[0],...,a[n-1]:

maxmin (a, 0, n-1)
```

Liczba porównań:

n liczba porównań

1 C

2 1

4 4

8 10

16 22

32 46

64 94

#porównań (gdy n parzyste):

T(1) = 0

T(2) = 1

T(n) = 2T(n/2) + 2 dla n>2, parz.

Rozwiązanie:

$$T(n) = \frac{3n}{2} - \frac{2}{2}$$
 (dla n=2^k, k>0)

mniej niż 2n-2

#porównań (gdy n parzyste):

$$T(1) = 0$$

 $T(2) = 1$
 $T(n) = 2T(n/2) + 2$

Rozwiązanie – **podpowiedź**: $T(n) = 3/2 n - 2 dla n postaci n=2^k$

Pyt.: jak sprawdzić poprawność podpowiedzi?

Odp.: indukcja matematyczna.

#porównań (gdy n parzyste):

```
T(1) = 0

T(2) = 1

T(n) = 2T(n/2) + 2
```

Jak poradzić sobie bez podpowiedzi?

Rozwiązanie metodą podstawienia (dla n=2k, k>0):

```
T(n) = 2 T(n/2) + 2 = 2 (2 T(n/4) + 2) + 2 =
= 4 T(n/4) + 4 + 2 = 4 (2 T(n/8) + 2) + 4 + 2 =
= 8 T(n/8) + 8 + 4 + 2 = ... =
= 2^{i} T(n/2^{i}) + 2^{i} + 2^{i-1} + ... + 2^{2} + 2^{1} = ... =
= 2^{k-1} T(n/2^{k-1}) + 2^{k-1} + 2^{k-2} + ... + 2^{2} + 2^{1} =
= n/2 T(2) + n/2 + n/4 + ... + 2^{2} + 2^{1} =
= n/2 + n - 2 = 3/2 + n - 2
```

Uwaga: korzystamy ze znanych wzorów na sumę ciągu geometrycznego, ... czyli z tożsamości 1 + 2 + 4 + ... + 2^{k-1}=2^k-1

Sortowanie przez scalanie (merge sort)

Scalanie - przypomnienie

Specyfikacja:

Wejście:

- n, m liczby naturalne
- $a[0] \le a[1] \le ... \le a[n-1]$
- $b[0] \le b[1] \le ... \le b[m-1]$

Wyjście:

- $c[0] \le c[1] \le ... \le c[n+m-1]$
- elementy ciągu c to "suma" (z powtórzeniami) elementów ciągów a i b

Scalanie – przykład

```
Przykład:
```

We:

```
75 3557889 3461214
```

```
n m = a[0],...,a[n-1] b[0],...,b[m-1]
```

Wy:

```
33455678891214
```

Scalanie - przypomnienie

Algorytm z poprzedniego wykładu:

Czas : O(n+m)

Pamięć : O(n+m)

Wejście:

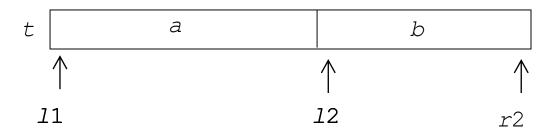
- Tablica int t[]
- Liczby 11, 12, r2

takie że

- t[11..12-1] posortowane (odpowiada a)
- t[12..r2] posortowane (odpowiada b)

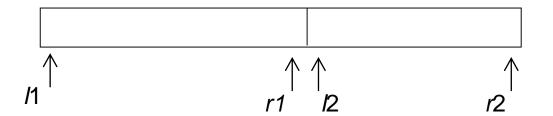
Wynik:

t[11..r2] posortowane (zawiera sumę a i b)

Algorytm:

- 1. $i \leftarrow 11$, $j \leftarrow 12$, $k \leftarrow 0$, $r1 \leftarrow 12 1$ //i, j = "strażnicy"
- 2. dopóki (i≤r1 oraz j ≤r2)
 - jeżeli(t[i]<t[j]) // wybór najmn. jeszcze poza c
 - c[k] ← t[i], i ← i+1
 - w przeciwnym przypaku:
 - c[k] ← t[j], j ← j+1
 - k \leftarrow k+1
- 3. dopóki (i ≤r1) // kopiowanie "ogona" pierwszego ciągu
 - $c[k] \leftarrow a[i], i \leftarrow i+1, k \leftarrow k+1$
- 4. dopóki (j ≤r2) // kopiowanie "ogona" drugiego ciągu
 - $c[k] \leftarrow b[j], j \leftarrow j+1, k \leftarrow k+1$
- 5. Skopiuj c[0..k 1] do t[11..r2]


```
Implementacja
merge(int t[], int l1, int l2, int r2)
{ int k,i,j,c[n],r1;
  k=0;
  r1=12; r2++;
  while (11<r1 && 12<r2)
        c[k++]=(t[11]< t[12])? t[11++]:t[12++];
  while (11 < r1) c[k++]=t[11++];
  while (12 < r2) c[k++]=t[12++];
  while (k>0) t[--r2]=c[--k];
```

Implementacja

```
def merge(t, 11, 12, r2):
    c=Array(r2-11+1)
   k=0; r1=12; r2+=1
    while 11 < r1 and 12 < r2:
        if t[11]<t[12]:
            c[k]=t[11]; 11+=1
        else:
            c[k]=t[12]; 12+=1
        k + = 1
    while 11<r1:
        c[k]=t[11]; k+=1; 11+=1
    while 12<r2:
        c[k]=t[12]; k+=1; 12+=1
    while k>0:
        r2-=1; k-=1; t[r2]=c[k]
```

Alg. scalania – złożoność raz jeszcze

Rozmiar danych: n + m

Czas : O(n+m)

Pamięć : O(n+m)

UWAGA: potrzebujemy "pomocniczej" tablicy c rozmiaru n + m.

Specyfikacja

Dane:

- n liczba naturalna dodatnia
- a[0..n 1] tablica elementów ze zbioru uporządkowanego

Wynik: elementy *a*[0.. *n* – 1] w porządku niemalejącym, czyli

$$a[0] \le a[1] \le ... \le a[n-1].$$

Sortowanie przez scalanie (zasada "dziel i zwyciężaj")

- Podziel ciąg wejściowy A na dwa podciągi A1, A2 (prawie) tej samej długości
- 2. Posortuj A1 i A2 osobno (rekurencja)
- 3. Scal posortowane ciągi A1 i A2

Sortowanie przez scalanie dokładniej

Algorytm (idea):

- Jeśli n=1: zwróć tablicę a
- Podziel a[0..*n*-1] na podtablice a[0..*k*], a[k+1..*n*-1] o (prawie) równej długości
- Posortuj a[0..k] //rekurencja!
- Posortuj a[k+1..n-1] //rekurencja!
- Scal a[0..k] oraz a[k+1..n-1]
- Zwróć a jako wynik

Specyfikacja ogólniej

Dane:

- I, r liczby naturalne takie, że I≤r
- a tablica nad zbiorem uporządkowanym Z

Wynik: elementy *a[I]*,...,a[*r*] w porządku niemalejącym, czyli

$$a[I] \le a[I+1] \le ... \le a[r].$$

Sortowanie przez scalanie dokładniej

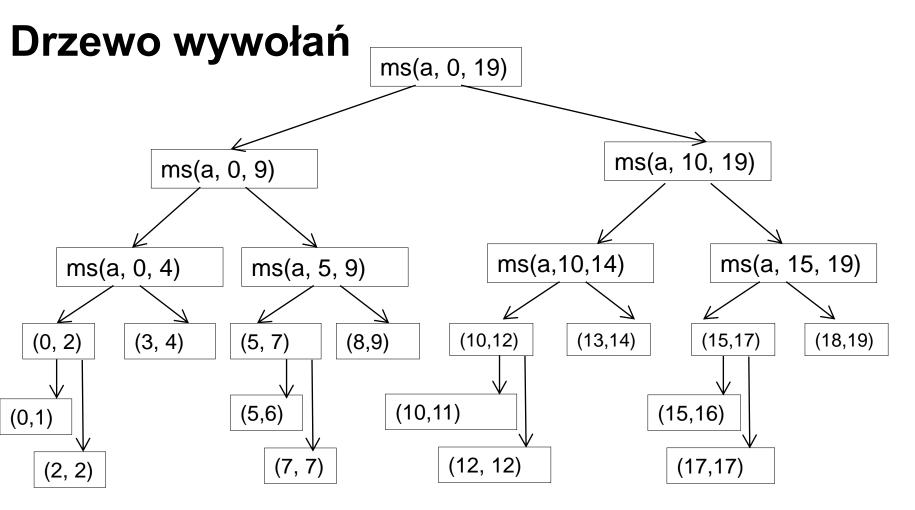
Algorytm ogólniej (idea):

- Jeśli /=r: zakończ
- Podziel a[/..r] na podtablice a[l..s],
 a[s+1..r] o (prawie) równej długości
- Posortuj a[l..s] //rekurencja!
- Posortuj a[s+1..r] //rekurencja!
- Scal a[I...s] oraz a[s+1..r]
- Zwróć a[I..r] jako wynik

Implementacja:

```
mergesort(int a[], int l, int r)
//sortuje a[l..r]
{ int s;
  if (r-l>0)
  { s=(l+r)/2;
    mergesort(a,l,s);
    mergesort(a,s+1,r);
    merge (a,l,s+1,r);
}
```

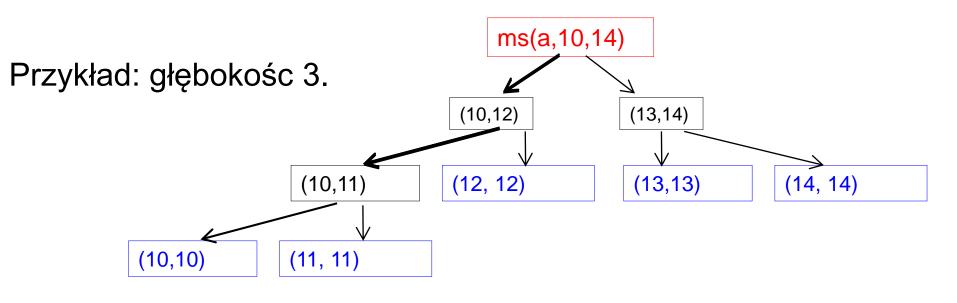
```
def mergesort(a, 1, r):
    #sortuje a[l..r]
    if r-l>0:
        s=(l+r)/2
        mergesort(a, l, s)
        mergesort(a, s+1, r)
        merge (a, l, s+1, r)
```


Uwaga: wywołania dla niektórych ciągów o długości ≤2 nie zmieściły się.

Drzewo wywołań:

- korzeń wywołanie pierwotne (np. ms(a, 0,19))
- liść wywołanie, z którego nie ma wywołań rekurencyjnych (np. ms(a,10,10))
- głębokość drzewa długość najdłuższej ścieżki od korzenia do liścia

Sortowanie przez scalanie - poprawność

Indukcja względem różnicy r - l:

- Jeśli r l = 0: jedno-elementowy ciąg do posortowania, funkcja kończy działanie;
- **Zał.:** poprawność dla r l < n

Teza: poprawność dla r - l = n, n > 0

Dowód:

- wówczas s spełnia *l* ≤ s < *r*, czyli ...
- rekurencyjne wywołania na <u>krótszych</u>
 podciągach a[l..s] i a[s+1..r] działają poprawnie na mocy założenia indukcyjnego
- a scalanie poprawnie połączy posortowane podciągi (p. poprzedni wykład)

Sortowanie przez scalanie - złożoność

Pamięć
$$(n = r - l + 1)$$

- n+O(n) + stos wywołań
- Jak (oszczędnie) zaalokować tablicę pomocniczą?

Sortowanie przez scalanie - złożoność

Pamięć
$$(n = r - l + 1)$$

- n+O(n) + stos wywołań
- Jak (oszczędnie) zaalokować tablicę pomocniczą?

Czas:
$$(n = r - l + 1)$$

•
$$T(n) = T(n/2) + T(n/2) + n$$

pierwsze wywoł. rek. drugie wywoł. rek. koszt scalania

Rozwiązanie: $T(n) \cong n \log n$

Zależność rekurencyjna

Czas merge sort dokładniej:

- T(1) = 1
- T(n) = T(n/2) + T(n/2) + n dla parzystego n>1
- T(n) = T((n+1)/2) +T((n 1)/2) + n dla nieparzystego
 n>1

Zależność rekurencyjna

Czas merge sort:

- T(1) = 1
- T(n) = T(n/2) + T(n/2) + n dla parzystego n>1

Rozwiązanie metodą podstawienia

(zakładamy, że $n=2^k$ dla naturalnego k, czyli $k = \log n$):

$$T(n) = 2 T(n/2) + n = 2 (2 T(n/4) + n/2) + n =$$

$$= 4 T(n/4) + 2n = 4 (2 T(n/8) + n/4) + 2n =$$

$$= 8 T(n/8) + 3 n = ... =$$

$$= 2^{i} T(n/2^{i}) + i n = ... =$$

$$= 2^{k} T(n/2^{k}) + k n = n T(1) + n \log n$$

$$= n + n \log n = O(n \log n)$$

Sortowanie szybkie (quick sort)

Quicksort – kolejny przykład zastosowania metody dziel i zwyciężaj

- Wybierz element x ciągu wejściowego A i podziel A na dwa rozłączne podciągi:
 - A1: elementy nie większe niż x
 - A2: elementy nie mniejsze niż x
- 2. Posortuj A1 i A2 osobno (rekurencja)
- 3. Zwróć złączone ciągi A1 i A2

Uwaga

Różne wystąpienia elementu x mogą należeć do A1 lub A2, **ALE** każda kopia należy tylko do jednego ze zbiorów A1, A2.

Specyfikacja – przypomnienie

Specyfikacja (na potrzeby "dziel i zwyciężaj")

Dane:

- l, r liczby naturalne takie, że $l \le r$
- a tablica nad zbiorem uporządkowanym Z

Wynik: elementy *a[I]*,...,*a[r]* w porządku niemalejącym, czyli

$$a[I] \le a[I+1] \le ... \le a[r].$$

Quick sort dokładniej...

```
Jeśli l < r:
```

- Wybierz x (pivot) ze zbioru {a[/], a[/+1],..., a[r]} i
 przemieść elementy a[/], a[/+1],..., a[r] tak, aby:
 - Elementy a[l..s] były ≤x
 - Elementy *a*[*s*+1...*r*] były ≥x gdzie s jest takie, że *l*≤*s*<*r*
 - ... czyli wykonaj algorytm podziału z poprzedniego wykładu
- 2. Posortuj:

// rekurencja

- *a*[*l*...*s*]
- *a*[*s*+1...*r*]

Podział - przypomnienie

Specyfikacja:

We:

- I, r liczby naturalne takie, że I < r
- a tablica elementów nad zbiorem uporz.
- x = a[/] (pivot)

Wy:

- s liczba naturalna, *l*≤*s*<*r*
- (multi)zbiór {a[/],..,a[r]} bez zmian, ale w takiej kolejności, że
 - $a[I] \le x, a[I+1] \le x, ..., a[s] \le x$
 - $a[s+1] \ge x, a[s+2] \ge x, \dots a[r] \ge x$

Podział – implementacja - przypomnienie

```
podzial(int l, int r, int a[])
{ int i, j, y;
  x=a[1]; i=l; j=r;
  while (i<j)
  { while (a[j]>x) j--;
    while (a[i] < x) i++;
    if (i<j)
     { y=a[j]; a[j]=a[i];
       a[i]=y;
      i++; j--; }
  return j;
```

```
def podzial(l,r,a):
    x=a[1]
    i=1
    j=r
    while i<j:
        while a[j]>x: j-=1
        while a[i] < x: i+=1
        if i<j:
             y=a[j]
             a[j]=a[i]
             a[i]=y
             i += 1
             j-=1
    return i
```

Quicksort - implementacja

```
qsort(int a[], int l, int r)
//sortuje a[l...r]
{ int s;
  if (l<r) {
    s = podzial(l,r,a);
    qsort(a, l, s);
    qsort(a, s+1, r);
  }
}</pre>
```

```
def qsort(a, 1, r):
    #sortuje a[l...r]
    if (l<r):
        s = podzial(l,r,a)
        qsort(a, 1, s)
        qsort(a, s+1, r);</pre>
```

Quicksort - poprawność

Indukcja względem różnicy r-l:

- Jeśli r l ≤ 0: ciąg do posortowania pusty lub jednoelementowy, funkcja kończy działanie;
- **Zał.:** poprawność dla r l < n

Teza: poprawność dla r - l = n, n > 0

Dowód:

- podzial działa poprawnie (p. poprzedni wykład) –
 podzieli a[l..r] na X=a[l..s] i Y=a[s+1..r] takie, że każdy element Y jest większy (bądź równy) każdemu elementowi X
- gdy s spełnia I ≤ s < r, to:
 rekurencyjne wywołania na <u>krótszych</u> podciągach a[l..s] i a[s+1..r] działają poprawnie na mocy założenia indukcyjnego

Quicksort - poprawność

Dowód c.d.:

- gdy s = r, to ...
- mamy problem: qsort(a, I, r) wywoła
 qsort(a,I,r), które wywoła qsort(a, I, r) itd. pętla
 nieskończona
- ale funkcja podzial zwraca s takie, że: l≤s<r
 (jako wartość zwracamy j, którego początkowa
 wartość jest równa r, ponadto wartość j jest w
 funkcji podzial co najmniej raz zmniejszana p.
 poprzedni wykład)

Quicksort: złożoność pamięciowa

Pamięć:

$$n + O(1) + stos wywołań$$

- Tablica zawierająca ciąg wejściowy
- Stała liczba dodatkowych zmiennych
- Pamięć potrzebna do realizacji rekurencji...?

Quicksort – podział – rola pivota

Pyt.: a gdybyśmy chcieli, żeby pivot nie był pierwszym elementem ciągu?

Odp.: zamiana pivota z pierwszym elementem przed wywołaniem funkcji podzial

Pyt.: czy warto wybrać inny pivot? losowy?

Wskazówka: jaki podział jest najkorzystniejszy w metodzie dziel i zwyciężaj? (jakie długości podciągów?)

Quicksort: złożoność czasowa

Najgorszy przypadek: funkcja podzial dzieli problem na podproblemy o rozmiarach 1 i *n* – 1:

$$T(1) = 1$$

$$T(n) = T(n-1) + T(1) + n dla n > 1$$
Pierwsze wywoł rekur.

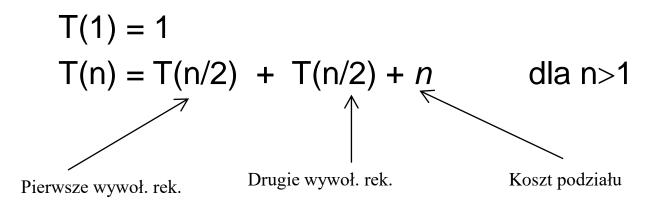
Drugie wywoł rekur.

Koszt podziału

Rozwiązanie: $T(n) \approx n^2/2 = O(n^2)$

Quicksort: złożoność czasowa

 "Zamierzona" sytuacja: procedura podzial dzieli problem rozmiaru n na dwa podproblemy rozmiaru n/2:

Rozwiązanie: $T(n) = O(n \log n)$

Quicksort: złożoność czasowa

PRAKTYKA: Quicksort jest najszybszym algorytmem sortowania.

Dlaczego?

- Średni czas działania Quicksort jest O(n log n)
 "Średnia" z czasów działania algorytmu dla wszystkich
 permutacji ciągu różnych elementów
- Możliwe jest uzyskanie gwarantowanego czasu
 O(n log n) w najgorszym przypadku
 Korzystamy wówczas z algorytmu szukającego mediany
 ("środkowego" elementu) w czasie O(n).
 - P. algorytm magicznych piątek.

Quicksort: złożoność czasowa i pamięciowa

PRAKTYKA: Quicksort jest najszybszym algorytmem sortowania.

Porównanie z mergesort:

- Stałe "mnożnikowe" w złożoności czasowej ("średniej") quicksort są mniejsze niż np. w mergesort
- Mniejsza pamięć niż w mergesort (poniżej pomijamy stos wywołań funkcji):

```
Quicksort: n + O(1)
```

Mergesort n + n